

Cazul Henri Glisard: otravirea cu stricnina a sotiei sale

Stricnina si-a cucerit in scurt timp o trista celebritate prin procesele Palmer, Demme Triimpy si afacerea farmacistului din Praga, care si-a otravit sotia dandu-i sa bea vin de Malaga in care a introdus stricnina. Referindu-ne la perioada de inceput a otravirilor criminale cu stricnina, iata cateva pasaje din dosarul procesului intentat lui Henri Grisard.

Henri Grisard reuseste, cu destula usurinta, sa-si procure stricnina de la o drogherie, sub pretextul ca intentioneaza sa otraveasca niste vulpi care ii dadeau tarcoale gospodariei. Din motive incomplet elucidate, in dupa amiaza zilei de 30 decembrie 1863, foloseste aceasta stricnina pentru a otravi pe sotia unui cunoscut, Pegard Casimir, administrandu-i otrava in cafea cu prilejul unei vizite.

Iata ce declara sotul victimei : "Sotia mea scotea strigate ce nu mai conteneau : au ! talpile picioarelor ! au ! pulpele ! ma doare abdomenul !" Femeia se plangea ca, in timp ce o dureau umerii, nu mai avea nimic la stomac. Ea spunea : "imi este groaznic de sete ! Apoi se incorda dintr-o data si-si scutura, intr-un tremurat nervos, mai-nile si picioarele ; gura-i era inclestata in asa masura incat nu am reusit s-o fac sa bea cateva picaturi de ceai ; nu a vomitat si nu a avut diaree".

Inculpatul Grisard avea sa marturiseasca cu prilejul procesului : "Sotia lui Pegard spunea : nu ma parasi, ma dor picioarele ; era inclestata toata, nu vomita si se plingea ca o dor groaznic picioarele".

Iata si declaratiile unor martori ai dramei. Doamna Grisard, sotia acuzatului, declara : "Doamna Pegard se plangea de durere in picioare si in talpi ! Membrele ii tremurau ca niste castaniete". Intrebata de judecatorul de instructie : "Nu ati remarcat ca, dupa ce a baut cafeaua, ii ieseau din gura un fel de aburi"? Sotia lui Grisard raspunse : "A, da, desigur !". Martorul Bridard a facut la randul sau urmatoarele afirmatii : "Am zarit-o pe sotia lui Pegard intinsa, cu fata in jos, in timp ce se plangea de dureri in picioare si in maini. Grisard ii tinea capul ; ea se intindea pe dusumea, in timp ce membrele i se contractau si se contorsionau. Am vazut foarte bine ca biata femeie nu era beata". Martorul Grenet s-a exprimat astfel : "Sotia lui Pegard striga : au ! picioarele ! si isi ducea mainile la piept". Tanara Rimpert a declarat : "Ma dusesem la doamna Pegard cu niste treburi, dar, spre surprinderea mea, am gasit-o culcata cu fata in jos pe pardoseala din bucatarie, vaitandu-se : au ! picioarele ! am sa mor, am sa mor ! Mainile si picioarele ii erau tepene si tremurau ca niste castaniete".

in dosarul procesului, martora Hedoux, o vecina, a depus urmatoarea marturie : "Am auzit urlete si strigate iesind din casa sotilor Pegard. Speriata, am intrat in fuga la dansii. La parter am zarit pe inculpat si pe Bidard. Am auzit strigatele doamnei Pegard care spunea : "Vreau sa-mi vad sotul inainte de moarte !" in acest timp facea eforturi disperate pentru a se rostogoli pe dusumea. L-am vazut pe Grisard care ii sustinea fruntea ; doamna Pegard nu vomita. Cand a fost asezata in sfarsit pe pat, tremura din tot corpul. I se zarea abdomenul care se ridica sub plapuma ; se contracta si se

zvarcoalea in pat. Mi-a spus ca ii este groaznic de sete. Am incercat sa-i dau o lingurita de apa proaspata, pe care, cu foarte mare greutate, am reusit sa i-o introduc in gura, maxilarele fiindu-i inclestate".

La orele noua seara, in chinuri groaznice, doamna Pegard a incetat din viata. Dupa trei zile este inmormantata. Sotul decedatei, care avea unele vagi banuieli, la sugestia celor- care au fost martori la agonia doamnei Pegard, se adreseaza Tribunalului din Dieppe. La 8 februarie, o comisie de experti formata din A. Tardieu, P. Lorain si Z. Roussin, procedeaza la exhumarea cadavrului, autopsia si analiza chimica a diverselor organe ale victimei, precum si injectarea secretiilor la diverse animale.